

Warszawa, dnia 20 listopada 2019 r.

Sygn. akt TS 175/18

TRYBUNAŁ KONSTYTUCYJNY

Al. Szucha 12A

00-918 Warszawa

Skarżący

M   C

PESEL

ul.

reprezentowany przez pełnomocnika
Adw. Michała Piotra Pawłowskiego
nr wpisu 5381 (Izba Adw. w Warszawie)
Kancelaria Adwokacka w Warszawie
ul. Konwiktorska 7 lok. 26
00-216 Warszawa

**UZUPEŁNIENIE BRAKÓW FORMALNYCH
SKARGI KONSTYTUCYJNEJ**

W wykonaniu zarządzenia Sędziego Trybunału Konstytucyjnego z dnia 25.10.2019 r.:

I. Załączam prawidłowy egzemplarz pełnomocnictwa w miejsce omyłkowego złożonej pełnomocnictwa ogólnego.

II. W odniesieniu do żądania doprecyzowania sposobu naruszenia praw i wolności Skarżącego przez art. 17 § 1 pkt 5 k.p.k. i w uzupełnieniu uzasadnienia ze str. 16 - 18 skargi konstytucyjnej z dnia 06.12.2018 r. wyjaśniam, że przepis ten narusza prawa i wolności Skarżącego w ten sposób, że stanowił on podstawę prawną rozstrzygnięć Sądów kończących definitywnie sprawę o zasądzenie odszkodowania i zadośćuczynienia z tytułu bezprawnego pozbawienia wolności [REDAKTOR] w warunkach zastosowania środka zabezpieczającego o charakterze izolacyjno-leczniczym.

W tym konkretnym przypadku art. 17 § 1 pkt 5 k.p.k. był przepisem prawnym zamykającym Skarżącemu drogę do merytorycznego rozpoznania jego sprawy przez Sąd, bez przeprowadzenia jakiegokolwiek postępowania dowodowego, jak również odmawiającym Skarżącemu uznania jego praw o charakterze majątkowym i prawa do dziedziczenia ekspektatywy prawa majątkowego po zmarłym

III. W odniesieniu do żądania doprecyzowania sposobu naruszenia praw i wolności Skarżącego przez art. 558 k.p.k. i w uzupełnieniu uzasadnienia ze str. 20 - 23 skargi konstytucyjnej z dnia 06.12.2018 r. wyjaśniam, że prawa i wolności Skarżącego zostały naruszone w ten sposób, iż poprzez wadliwe zredagowanie tego przepisu odsyłającego, który pozostawia Sądom bardzo dużą swobodę w jego interpretacji i podjęciu decyzji, czy w konkretnym przypadku należy stosować instytucje prawne unormowane w Kodeksie postępowania karnego czy w Kodeksie postępowania cywilnego, Skarżący został pozbawiony możliwości kontynuowania po zmarłym [REDAKTOR] sprawy o zasądzenie odszkodowania i zadośćuczynienia, która - co należy stanowczo podkreślić - została założona jeszcze za życia P [REDAKTOR] C [REDAKTOR] Sądy orzekające w sprawie Skarżącego uznały, że pomimo ewidentnie majątkowego, cywilnoprawnego charakteru sprawy M [REDAKTOR] C [REDAKTOR] - nie było żadnych podstaw prawnych do zastosowania przepisów Kodeksu postępowania cywilnego regulujących zagadnienie zawieszenia postępowania i podjęcia go z udziałem następcy prawnego poszkodowanego lub przekazania sprawy do rozpoznania właściwemu sądowi cywilnemu.

W konsekwencji Skarżącemu została zamknięta droga sądowa do dochodzenia prawa majątkowego, które ten odziedziczył po śmierci [REDAKTOR]

IV. Niezależnie od powyższego należy podnieść, że w zamyśle prawodawcy wyodrębnianie pewnych kategorii spraw o charakterze odszkodowawczym i kierowanie ich do rozpoznawania przez organy władzy publicznej do innego trybu postępowania aniżeli zwykły proces cywilny, ma niewątpliwie na celu ułatwienie dochodzenia roszczeń odszkodowawczych przez uprawnione do tego podmioty, a także uproszczenie samych postępowań odszkodowawczych w taki sposób, żeby o zasadności konkretnego roszczenia majątkowego orzekały kompetentne organy znające specyfikę danej kategorii spraw, nie zaś zwykły Sąd cywilny.

W przypadku spraw uregulowanych w Rozdziale 58 Kodeksu postępowania karnego dotyczącym roszczeń wynikających z tytułu niesłusznego skazania, tymczasowego aresztowania, zatrzymania lub zastosowania środka zabezpieczającego procedura dochodzenia roszczeń odszkodowawczych została ukształtowana w taki sposób, że w pierwszej instancji właściwe są Wydziały Karne Sądów Okręgowych, które zasadniczo orzekają na podstawie przepisów prawnych realizujących funkcję ścigania i karania, a nie rekompensowania szkód.

Tymczasem Skarżącemu takie ukształtowanie procedury sądowej wcale nie ułatwiło dochodzenia jego praw i wolności obywatelskich zagwarantowanych w Konstytucji RP, tylko definitywnie zamknęło drogę sądową do dochodzenia jego słuszných praw majątkowych jako następcy prawnego zmarłego w sytuacji, gdy sprawa sądowa została założona jeszcze za życia P C

Biorąc pod uwagę powyższe, jak również obszerną argumentację zawartą w uzasadnieniu skargi konstytucyjnej z dnia 06.12.2018 r., wnoszę o nadanie dalszego biegu skardze M C

Załączniki:

- 5 odpisów pisma wraz z załącznikami
- prawidłowy egzemplarz pełnomocnictwa